

גלים קצרים

המתחרה הגדול

קברט ספרותי הוא שמה של תכנית רדיופונית חדשה בעריכתו של ישעיהו בן-סורת. התכנית הראשונה הוקלטה השבוע במרתף היין של מועדון התיאטרון, שם כונסו כמעט כל יושבי כסית, ממשו ש' מיר ויוסי דיין, ועד אהרון אמיר ושמוליק סגל. אחרי שהנוכחים הושקו במשקאות חריפים ללא הגבלה, נתבקשו להקריא שירי, למספר סיפורים ובדיחות ולהגיש כיצד חוגגים אנשי הרוח בינם לבין עצמם. כי תוצאה מכך היו מרבית ההופעות לפני המיקרופון מלאות חידודים ועקיצות על קולי ישראל. כך, למשל, כשהוגש המיקרופון לכתב הארץ נתן דובניץ, הרוניע הקריין אלימלך רם: "עכשיו יספר לנו מר דובניץ על הסקופ הגדול של ביקור הכנר אויסט" ראך בארץ". דובניץ, העליון מין, השיב: "סוף סוף קם מתחרה למנגנון הברדות של קולי ישראל". . . . משפט לדוגמא יוגש בקרוב עלי ידי אורח, בעל מקלט רדיו, נגד קולי ישראל. המשפט יוגש על רקע העלאת דמי רשיון הרדיו לפני שנה 8 מ' 10 ל"י, תוספת שתי הלירות נומקה או כדמימינו על שבועות הרדיו. מאחר ש' שבועות הרדיו לא יצא לאור, נשאר שתי הלירות כתוספת על דמי הרשיון, והסכומים שנאספו הוצאו בהוצאות השוטפות. בית המשפט יצטרך לקבוע אם גביה זו היתה מעשה חוקי.

תדריך

המידורים המפורטים טטה עשויים להיות מעניינים. סינויים אפשריים.

● **מזוזר** (קולי ישראל, יום ד' 20.25) — יעקב בניהרצל מגיש תכנית יובלות: 25 שנה למות הסופר יעקב וסרמן, 400 שנה להכרת אליוט הראשונה במלכת אנגליה, 65 שנה למותו של צייקובסקי.

● **המעגל** (קולי ישראל, יום ד' 21.30) — יצחק שמעוני מגיש שידור חי, בהש' תתפוט קהל מצומצם. בתכנית: שאלות מכ' שילות למומחה הספורט אורי זמרי. שני מבצעים בהשתתפות הקהל.

● **תיבת נח** (קולי ישראל, יום ה' 20.05) — להקת בצל ירוק במערכון חדש, הגיטרס מנשה בקיש, רביעית מועדון התיאטרון ואריק לביא בשירים חדשים. ● **סיפוריה של אופרה** (גלי צה"ל, יום ה' 21.15) — האופרה כך עושות כולן למוצאט.

● **פנים אל פנים** (קולי ישראל, יום ה' 21.30) — שידור ראשון של תכנית חדשה. מפגש אלווטי בין קבוצת עבריים צעירים בכלא תל-מונד, לבין קבוצת נחי לאים בדגניה ב'.

● **המסביר לצרכן** (קולי ישראל, יום ו' 18.30) — אפרים קישון ודן אלמגור, בפילטונים עם מספר בדיחות.

לירות אך לא לשחק

אלק גינס, ויליאם הולדן ושאר שחקני הסרט הנשר על נהר קוואי, המוצג בקולנוע מוגרבי בתל-אביב, זכו השבוע לביקורו של נשיא המדינה **יצחק בן-צבי**. הנשיא רצה ללכת לסרט ככל אורח אחר. שלישו הוזמן עשרה כרטיסים, עבור פמלית הנשיא ושומ" רי ראשו, התעקש לשלם את תמורתם והת' נגד שבעל הקולנוע, ירוחם ורדימון, יע' רוך לו קבלת-פנים ממלכתית. הוסכם על ביקור אינקוגניטו. למרות זאת ויהה הקהל את הנשיא, שבא לסרט באיחור של חמש דקות, קיבל אותו בהתלהבות. הנשיא ישב בין הקהל על היציע, כשרק שורה אחת פונתה לרחתתו. הוא ראה את עצמו פעמיים ביומן נגב, עוב את הסרט שתי דקות לפני הסיום, הביע את התפעלותו ממנו. . . . אגב, בעל הקולנוע, **ירוחם ורדימון**, הוא מכר ותיק של הנשיא ורעיתו, עמם עבד בהגנה בירושלים, לפני הקמת המדינה. . . . הופ' עתו של עסקן מפא"י **משה דיין**, בבית סוקולוב, השבוע, החלה והסתיימה בבדי' חות. לפני ההופעה נשא העתונאי **אפרים תלמי** נאום מלא הערצה והתלהבות, החל להעלות זכרונות מהימים בהם נגש את משה דיין בראש הטור שפרץ ללוד. דיין קם אחריו, ניגש לצנן מעט את התלהבותו של תלמי, באמרו: "אגב, לא הייתי בראש הטור שפרץ ללוד". כשסיים דיין את דבריו ניגש אליו אחד המאזינים, הגיש לו חוברת ואמר: "כאן תמצא את כל מה שאמרת". שם החוברת: מעצ למדינות כלכלית של הסתדרות הציונים הכלליים. . . . בנה בן השנתיים-יחצי של המשוררת המקייסית **חיה קרמון** נלקח עלי ידי אמו לאסיפה, כה נאם ח"כ **משה סנה**. הילד שמע את סנה מתרחח וצועק בשעת הנאום, שאל את אמו: "למה דוד משה כועס?" בסיום האסי' פה ניגש יובל קרמון אל סנה, שאל אותו: "תגיד דוד, יהיה טוב?" סנה לא נבוך, השיב לו מיד: "בודאי יהיה טוב". . . . בין אלפי האנשים שלא יכלו להידיח לכנס ועידת הציונים הכלליים, שנערך השבוע בתל-אביב, היו רבים ממנהיגי המפלגה. מלבד **פריץ ברנשטיין**, שלא מצא במשך חצי שעה דרך להכנס לאולם, עד שיצאו מבפנים לחפשו, לא הצליחו תחילה גם ראש עיריית רמת-גן **אברהם קריניצי** וח"כ **שושנה פריסין** להכנס לאולם. הם התרוצצו מדלת אל דלת מסביב לבנין, ניסו לשוא למצוא פתח. העיר אחד ממקורבי קריניצי, שליחתו: "מה זה פה? ועידה מפלג'ית, או מכון להורדה במשקל". . . . נסיון אחד להנציח את זכרו של המשורר **שאלו משרניחובסקי** נכשל לא מכבר בנסיבות מיסטריות. המוזכר הכללי של אגודת ה' סטורים, **אברהם ברוידס**, החליט כי יהיה זה נאה להציב בבית-הספרים, הנושא את שמו של טשרניחובסקי, את השלט שהיה מוצב לפני ביתו של המשורר ברחוב אחד העם בתל-אביב, שנשא את הכתובת: "ד"ר שאלו משרניחובסקי, רופא כללי". שלט זה נשאר במקומו שנים רבות אחרי מות המ'

רביאמן רשבסקי בגיל 7 *
גנרל צירי לירות, לא לשחק

וגד עקרונית לעישון, נדהם כשראה את אברך מעשן בעצמו. הסביר אברך לאיש הנדהם: "תבין, הסיגריות הן על חשבוני, והשתיה לא". . . . כאשר ביקר השבוע **צבי זינדר**, מנהל קולי ישראל, במועדון התיאטרון, שרה לכבודו **ריקה זראי** באופן מיוחד את שיר הפדיון, אותו אסר זינדר לשידור. זינדר נהנה מאוד מהשיר, ניגש בתום התכנית לריקה ויוחנן והודה להם. . . . סוף-סוף הגיע סימן חיים מ' **דידי מנוסי**, העורך עתה סיוור בגיפ דרך אפריקה. דידי נפגש באסמרה שבחבש עם מנהל חברת הברש אינקודה המחודשת. הוא הציע להם סיסמה אשר, לדבריו, עשויה להבטיח את כיבוש השוק האפריקאי: "אל תאכל את אביו, השתמש בשימורי אינקור דהו". . . . **לואב ברבן**, שחקן אהל ר' אחד ממנהליו, הוצע להציג מחזה ציכי שתורגם לעברית. במחזה יש תפקיד לנערה בת 16. ברבן הציע מיד את אשתו, השח' קנית הותיקה **דבורה קסטלניץ**, לתס' קיד זה. כשאמרו לו: "איך אפשר, הלא התפקיד מיועד לנערה בת 16!" השיב ברבן: "כן, אבל לאשתי יש נסיון של שלושים שנה". . . . שדרנית קול ישראל **מרים רמיר** מצאה לאחורנה הגורה חדשה, בקשר לטיב הביצוע של שחקנים מסוימים. אמרה היא: "הם ממש עלו על עצמם. ונד' רסו". . . . הארכיבישוף של העדה הרומית קתולית בישראל, **ג'ורג' חכים**, מצא ל' אחרונה מקור חדש להכנסות לבני עדתו. בית-חרושת לנרות בצורת מייצא עתה נרות קידש מיוחדים לחוקי-לארץ, הנושאים עלי' הם את חתימתו של הארכיבישוף, בצירוף אישור כי הנרות מיוצרים בעיר ועד נולד ישו. בחבתי העולם, מגאנה בוד דרום אמריקה, יש כבר ביקוש גדול לנרות אלה. . . . העתון ג'ואיש נשונאל פוסט אנד אופיניו, המופיע בארצות-הברית, חנר לפני זמן קצר את עשרת אנשי השנה של ישראל. האנשים, לפי דירוג העתון, הם: **עמום חכם, יעקב חודורוב, משה דיין, רבי עמרם כניו, פנחס לבון, שרה לוי תנאי, משה דואק, יצחק וולפסון, ברטראם דואב** (בעל הסר' פרמקט), והמיליונר **ישראל רוגוזין**.

אולם, יום אחד לפני העברתו לבית' הסופרים, נעלם השלט ממקומו. . . . אמן השחמט הבינלאומי מארה"ב **שמואל רשבסקי**, שוכה השבוע באליפות ישראל בשחמט, אחרי שסיים בתיקו קרב דרמתי עם ריבנו ההונגרי לסלו סאבו (ראם ספורט) שימש השבוע, בעת משחקיו בבית הלן אלר בתל-אביב, מוקד להתענינותם של עולי סולין, רבים מעולים אלה זוכרים את רשבס' קי כשהיה עוד בן שבע, ילד פלא בעולם השחמט, שאביו היה מלחה אותו למש' חקים סימולטניים בהם היה מנצח עשרות מבוגרים. אחדים מהעולים אף הביאו עמם המונות של רשבסקי מאותם הימים, ש' הופצו אז בהמונים. אחד מהם הזכיר מעשה שהיה בעת שרשבסקי שיחק נגד מפקד הצבא הגרמני בלודו, בימי מלחמת העולם הראשונה. כשניצח רשבסקי, אמר לגנרל הגרמני: "אתה יודע לירות, אך אני יודע לשחק".

***

לשיר אך לא לשדר

הצלם העתונאי **יצחק ברו** ידוע בוריי זותו הרבה ובכשרו להדחק לכל מקום, מעורר לא פעם את קנאת חבריו למקצוע. משום כך החליטו חבריו הצלמים לסדרו, פעם, בהצגת הבכורה של האופרה פאוסט, הצביעו בפניו על אשה אחת ולחשו כי זוהי אמו של מחבר האופרה. ברו מיהר לצלמה, הציע למחרת לאחד העתונים תמו' נה של אם המחבר של פאוסט. השבוע, ב' ועידת הציונים הכלליים, ראה ברו את חבריו הצלמים מתלחשים ומסתירים ממנו משהו. כל מאמציו לגלות מה הדבר עלו בתוהו. הוא רק הצליח לקלוט את המילים: "חוסין... לוד...". כשראה את חבריו מסתלקים בזה אחר זה, לא יכול היה להת' אפיק, הפציר באחד הצלמים: "תגיד, מה קרה בלוד?" "מה, לא שמעת?" שאל הצלם השני, המלך חוסין הגיע ללוד... ברו לא המתין לסוף הסיפור, נכנס למכוניתו ומיהר ללוד. . . . אחד המבקרים אצל **ישעיהו אברך**, מאשני המרכז לתרבות של הסתדרות העובדים, ראה על שולחן משרדו של אברך קופסת סיגריות. כשביקש לקחת סיגריה, אמר לו אברך: "רק לא סיגריה, מה אתה רוצה לשתות, קפה, תה, או אספרסו?" האיש, שחשב כי אברך מת'

פסוקי השבוע

● **מנהיג מפ"ם מאיר יערי**, על החוק לתיקון דיני ענשים, בסחון המדינה, על פיו מאשם אהרון כהן: "הצבענו בעד החוק הזה מכיון שאנחנו רגישים מאוד לעניני בטחון. אך לא שיערנו בנפשנו שעלולים להשתמש בו נגד חברי תנועה חלוצית, ולא זו בלבד אלא שיגפיהו כשוס מעלינו".

● **הסופר אהרון מזג**, על מלחמת הבחירות: "הבחירות — המוסד הדמוקרטי ביותר במדינה — עשויות להיפך לקרקס בלבד. ארגון הבחירות — לארגיה של בחירות".

● **ח"כ הצ"כ ישראל רוקח**, בתשובה לשאלה מדוע איחר בשעה לפתיחת כנס ועידת הציונים הכלליים: "מה הפסדתי? אני חושב שגם אלה שנשארו בחוץ לא הפסידו הרבה".

● **מנחם בגין**, על דוד בן-גוריון: "הנה לפנינו אדם, שאינו מסוגל להבחין בין אמת לבין היפוכה, בין עובדה לבין ברותא, בין מציאות לבין הויה, בין מה שהיה לבין מה שהיה רוצה שיהיה ולא היה. מדאיג מאוד".

● **עורך "יריעות אחרונות" ד"ר הרצל רוזנבלום**, ברשימה לגרפית שלטה מארצות-הברית: "אומר אני, כי אם טוב לאכול פסטידה בארץ — בתפקיד עתונאי טוב פה".

● **משורר אברהם שלונסקי**, על הסופר בוריס פטרנאק: "ארבעים א' הודעה עם המהפכה. פעם זומינהו לכתוב שיר לכבוד האחד במאי. יא השרי, אך הקדישי לשלושים באפריל".

● **ראל הדרום-אפריקאי סיר פראנסים דה גינגאנדר**, מי שהיה של הפילדמארשל מונטגומרי בתקופת מלחמת העולם השניה, על המארשל מונטגומרי סובל מתסביך האם. אני משוכנע כי הדחיפה יאה להצלחתו היתה רצונו להראות לאמו, שהקשתה על ילדותה, לעשות".

● **ליובטנאי יוסף ("נק") ויניצקי**, על הידיעה כי התגלה עורק של תל-אביב: "העורק הזה קשור בודאי עם הירקון".

* הכתובת חפזנית: לסוכרת מהסח' תמאי בן הי' שמוליק רשבסקי.